

Nisip

Ina M.

În drumurile tale oprește- te la mare,
La malul ei descaltă un țipăt, cel mai tare
Și în nisip fierbinte picioare de cuvinte
Înfige și prin ele descarcă a ta minte.

Dezbracă conștiința de hainele uzate,
Din ea să izvorască a tale gânduri, toate,
Să se reverse- n mare și spumă să se facă,
Cu ea să îți speli fața până iar o să- ți placă.

Privește în oglinda val după val lipită
Din cioburile vieții ce ți- a fost o ispită,
Îți place chipul tău acum, că spuma mării
Ți- a luminat privirea ce- i pradă depărtării?

Fir de nisip pe plaja eternității mării
Să strălucești prin valuri, dând frâu liber chemării...